

ในการที่จะรับใช้ผู้อื่นด้วยการให้กระแสน้ำแห่งแสงและอำนาจ (สะกาส)
จงกลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นและมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด

วันนี้เป็นวันพิเศษแห่งความรัก ตั้งแต่เวลาอมฤตลูก ๆ จากทั่วทุกทิศได้มอบความรักจากหัวใจของพวกเขาแก่บัพตาดา พวงมาลัยแห่งไข่มุกแห่งความรักของลูก ๆ ทุกคนสวมที่คอของบัพตาดาอย่างต่อเนื่อง ในวันที่ ในด้านหนึ่งมีพวงมาลัยแห่งไข่มุกแห่งความรัก อีกด้านหนึ่งมีพวงมาลัยของการพร่ำบ่นที่แสนหวานด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามปีนี้บัพตาดาเห็นว่า การพร่ำบ่นนั้นแตกต่างกัน ก่อนหน้านี้การพร่ำบ่นคือ “ท่านควรพาพวกเราไปกับท่าน” “เราไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากรูปสาคาร์บาบา” ปีนี้ส่วนใหญ่ของการพร่ำบ่นมาจากผู้ที่ต้องการกลับมาทดเทียมกับพ่อและไปหาบัพตาดา ส่วนใหญ่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่จะกลับมาทดเทียม ความปรารถนาที่จะกลับมาทดเทียมนั้นลึกซึ้งมาก ขอให้ฉันกลับมาทดเทียมกับท่านและมาหาท่าน” นี่เป็นความคิดที่ลูกมากมายมีในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขา บัพตาดาพูดกับลูก ๆ ด้วยเช่นกันว่า ขอให้ลูกกลับมาทดเทียม! ขอให้ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อม! ขอให้ลูกสมบูรณ์พร้อม! วิธีที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ตลอดเวลานั้นเป็นสิ่งที่ง่ายมาก วิธีที่ง่ายที่สุดคือการอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ เช่นที่ลูกหลอมรวมอยู่ในความรักในวันนี้ ลูกได้จดจำสิ่งอื่นใดหรือไม่? ลูกจดจำใครมากกว่าบัพตาดาหรือไม่? ในขณะที่นั่งและเดินลูกอยู่อย่างหลอมรวมในความรัก ลูกได้จดจำสิ่งใดในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปรอบ ๆ? กิจกรรมที่สูงส่งของบราห์มาบาบาและภาพลักษณ์ของท่าน ภาพลักษณ์ของท่านอยู่เบื้องหน้าลูกและกิจกรรมที่สูงส่งของท่านอยู่ในสำนึกของลูก ลูกทุกคนได้รับประสบการณ์ของความรักนี้เป็นพิเศษในวันนี้หรือไม่? ลูกพบว่ามันเป็นสิ่งที่ยากไหม? เป็นสิ่งที่ง่ายไหม? ความรักคือพลังเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกสัมผัสทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกไม่แม้กระทั่งจะจดจำร่างกายและโลกทางร่างกาย ความรักทำให้ลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ที่ใดมีความรักที่นั่นไม่มีความลำบากตรากตรำ ความรักทำให้ง่ายตายและทำให้ลูกสัมผัสกับมือของบัพตาดาอยู่เหนือลูกอย่างสม่ำเสมอ ความรักกลายเป็นร่มฉัตรปกป้องและทำให้ลูกเอาชนะมายา แม้ว่าภูเขาของปัญหาอาจจะใหญ่โตสักเพียงใด ความรักทำให้ภูเขานั้นเบาเหมือนกับน้ำ ดังนั้นลูกรู้หรือไม่ว่าจะอยู่อย่างหลอมรวมในความรักนั้นอย่างไร? ลูกได้รับประสบการณ์กับสิ่งนี้โดยการอยู่อย่างหลอมรวมในความรักในวันนี้ใช่หรือไม่? ลูกจดจำสิ่งอื่นใดหรือไม่? ลูกไม่ได้จดจำใช่ไหม? ไม่มีสิ่งใดนอกจาก “บาบา! บาบา! และ “บาบา” ลูกอยู่อย่างซึมซับในความรักของผู้เดียว ดังนั้นบัพตาดาพูดว่า: ไม่ต้องเพียรพยายามอื่นใดนอกจากการอยู่อย่างหลอมรวมในมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกรู้หรือไม่ว่าจะอยู่อย่างหลอมรวมอย่างไร? บางครั้งลูกหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก แต่พวกเขาอยู่อย่างหลอมรวมในช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้นแล้วก็ออกมาอีก ช่วงหนึ่งพวกเขาพูดว่า “บาบา! บาบาที่แสนหวาน! บาบาที่น่ารัก! และในขณะที่ต่อมาทันทีที่พวกเขาออกมาจากมหาสมุทร พวกเขากลับมาหมกมุ่นในเรื่องอื่น ๆ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับที่ใครบางคนจุ่มลงไปในมหาสมุทร พวกเขาหลอมรวมในความรัก จุ่มลงไปแล้วก็ออกมา จงอยู่อย่างหลอมรวม! พลังของความรักทำให้ลูกเป็นอิสระจากทุกสิ่งทุกอย่างอย่างง่ายตาย

ประสบการณ์ของความรักในตอนเริ่มต้นของชีวิตบราห์มินของลูกทำให้ลูกเป็นบราห์มิน ความรักนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ลูกจดจำประสบการณ์ในช่วงเริ่มต้นของการเกิดในปัจจุบันของลูกได้หรือไม่? ลูกได้รับความรู้และได้รับการสอนโยคะ แต่มันคือความรักที่ดึงดูดลูกและทำให้ลูกเป็นของพ่อ หากลูกรักษาลังของความรักไว้อย่างสม่ำเสมอลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำตลอดเวลา อย่างไรก็ตามลูกกำลังเฉลิมฉลองปีที่เป็นปีของอิสรภาพ ดังนั้นจงกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ วิธีสำหรับสิ่งนี้คือการอยู่อย่างหลอมรวมในความรัก ลูกทุกคนมีประสบการณ์ของความรักใช่หรือไม่? หรือลูกไม่มีประสบการณ์นี้? หากลูกคนไหนถูกถามว่า: “ใครมีความรักบัพตาดามากที่สุด?” ลูกแต่ละคนจะยกมือของลูกและพูดว่า “ฉันเอง” ทุกคนยกมือของเขา) ยกมือที่เจ็บบของลูก ไม่ใช่มือที่มีเสียงดัง บัพตาดากำลังบอกลูกทุกคนในวันนี้: ใช้พลังของความรักสำหรับทุกงานอย่างสม่ำเสมอ! เป็นสิ่งที่ง่ายใช่หรือไม่? ลูกมีโยคะที่จะลืมนร่างกายของลูก ที่จะลืมนโลกทางร่างกายและที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา เมื่อลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของความรัก มายาไม่สามารถเข้ามาภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของความรักได้ เมื่อลูกออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรัก มายาเห็นลูกและทำให้ลูกเป็นของเธอ ดังนั้นอย่าได้ออกมาจากมหาสมุทร แต่อยู่อย่างหลอมรวมสม่ำเสมอ ใครบางคนที่มีความรักเขาจะไม่ลืมนคนที่เขารัก ไม่ว่าเขาจะดำเนินงานอะไร คนนั้นก็จะทำทุกงานในขณะที่อยู่อย่างหลุดหายไปในการรัก ดังนั้นเช่นที่ลูกอยู่อย่างหลุดหายไปในการรักในวันนี้ ลูกไม่สามารถที่จะอยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกันหรือไม่? ความรักทำให้ลูกทดเทียมอย่างง่ายตาย เพราะการกลับมาเป็นเหมือนผู้ที่ลูกรักไม่ได้เป็นสิ่งที่ง่ายเลย

ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มาในหัวใจของลูก พ่อบราห์มามีความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูกๆ ด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกแต่ละคนปรากฏออกมาอย่างสม่ำเสมอ และให้กระแสน้ำพิเศษของแสง (สะกาช) แก่พวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาตัดเทียม ในชีวิตในอดีตของท่าน ท่านรู้ถึงคุณค่าของแต่ละเพชรพลอย ท่านจะใช้เพชรพลอยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชิ้นพิเศษของเครื่องเพชรพลอย ในท่านองเดียวกัน แม้กระทั่งในเวลานี้ท่านพิจารณาการใช้เพชรพลอยโดยเฉพาะด้วยคุณสมบัติพิเศษสำหรับงานพิเศษของพวกเขา ท่านร้องเพลงอย่างสม่ำเสมอ “ว้า ว้า” สำหรับคุณสมบัติพิเศษของแต่ละเพชรพลอย ว้าเพชรพลอยอันล้ำค่าของฉันทัน ลูกๆ มากมายสงสัยว่าพ่อบราห์มาทำอะไรในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาถามว่า: เรากำลังทำงานรับใช้ที่นี่ แต่พ่อบราห์มาทำอะไรในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน?” อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า เช่นที่พ่ออยู่กับลูกเสมอในรูปที่เป็นศาสดาในท่านองเดียวกัน เวลานี้ท่านอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านอยู่กับลูกๆ ที่นั่นด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้อยู่โดยลำพัง พ่อไม่มีความสุขสนุกสนานด้วยตนเองหากปราศจากลูกๆ เช่นที่ลูกๆ ไม่สามารถที่จะคิดสิ่งใดได้หากปราศจากพ่อ ในท่านองเดียวกัน พ่อไม่สามารถที่จะคิดสิ่งใดได้โดยไม่มีลูกด้วยเช่นกัน ท่านไม่อยู่ที่นั่นโดยลำพัง ท่านอยู่กับลูก มีลูกเพียงไม่กี่คนที่สามารถมีประสบการณ์กับความเป็นมิตรของท่านในรูปที่มีตัวตน เวลานี้ในรูปที่ละเอียดอ่อน ท่านเติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรกับลูกทุกคนอย่างสม่ำเสมอในเวลาใดและเมื่อไรก็ตามที่พวกเขาต้องการ ในรูปภาพ ฤๅษณะได้แสดงให้เห็นพร้อมกับโกปี นั่นคืออนุสรณ์ของเวลานี้ เวลานี้ผ่านรูปที่เป็นอะแวนด์ ท่านเติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรกับลูกทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดของกลางวันหรือกลางคืน แม้ว่าจะเป็นเวลาตีสองหรือตีสองครึ่ง ในรูปที่เป็นศาสดาท่านจะเยี่ยมศูนย์ต่างๆ ในบางครั้งเท่านั้น เวลานี้อย่างไรก็ตามท่านไปในรูปที่เป็นอะแวนด์เพื่อที่จะเยี่ยมผู้ครองเรือนที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มีสิ่งใดที่พ่อต้องทำอีกไหม? ท่านทำให้ลูกตัดเทียมและพาพวกเขากลับบ้านพร้อมกับท่าน นี่คือนสิ่งที่ท่านต้องทำ มีสิ่งใดที่ท่านต้องทำอีกไหม? ดังนั้น ท่านอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในสิ่งนี้

ดังนั้นวันนี้บัปตาตาโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้พรแก่ลูกๆ ของการกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ เมื่อไรก็ตามที่ลูกดำเนินงานใด ทำสิ่งนั้นในขณะที่อยู่อย่างดับเบิลไลต์ และแล้วลูกจะสัมผัสว่างานที่หนักนั้นจะเป็นรูปแบบของความบันเทิง เพราะบัปตาตาไม่ชอบที่ลูกทำงานหนักหรือมีการบรรเทาหรือเล่นเกมของชัยชนะและพ่ายแพ้ เวลานี้ลูกเฉลิมฉลองปีของการปลดปล่อยเป็นอิสระใช่หรือไม่? ลูกเฉลิมฉลองสิ่งนี้หรือลูกข้องแวะอยู่ในการทำงานหนัก? โดยเฉพาะอย่างยิ่งจดจำพรของวันนี้: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ยุคบรรจบกันนี้เป็นยุคของการกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ นี่คือนยุคสำหรับการสัมผัสกับความสุขความสนุกสนานเพลิดเพลิน หากยังมีความลำบากตรากตรำก็ไม่สามารถมีความสุขความสนุกสนานได้ นี่คือนยุคเดียวเท่านั้นที่ดวงวิญญาณมีความสุขความสนุกสนานกับการเฉลิมฉลองกับดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือนยุคสำหรับการสัมผัสกับความรักของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือนยุคสำหรับการเฉลิมฉลองการพบปะ ดังนั้นจึงมีความคิดที่มุ่งมั่นว่าจากวันนี้ไปลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ลูกจะกลับมาเป็นอิสระใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามมันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกยกมือของลูกที่นี้แต่เมื่อลูกกลับไปบ้านลูกถามว่า: “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? บัปตาตามีไฟล์ที่สมบูรณ์ของความคิดที่มุ่งมั่นของลูกแต่ละคน บางครั้งบัปตาตามองดูที่ไฟล์ของลูกๆ ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นซ้ำแล้วซ้ำเล่าใช่หรือไม่? จากช่วงเวลาที่ลูกถือกำเนิดจนกระทั่งถึงตอนนี้ ก็ครั้งที่ลูกมีความคิดว่า “ฉันจะทำสิ่งนี้” หรือ “ฉันจะทำสิ่งนั้น”? อย่างไรก็ตามลูกยังไม่ตอบสนองความคิดนั้น ลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจที่ดีมาก และลูกยังทำให้บัปตาตาพอใจด้วยเช่นกัน เช่นที่ลูกสร้างความประทับใจให้นักเรียน ลูกสร้างความประทับใจให้บัปตาตาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของความคิดที่มุ่งมั่นนั้นเป็นเพียงแค่ช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น มันไม่ได้อยู่ตลอดเวลา ไฟล์ของบัปตาตาเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ เมื่อไรก็ตามที่มีการดำเนินงาน จดหมายของคำสัญญาที่เพิ่มขึ้นในไฟล์ของบัปตาตา เหตุนี้เองบัปตาตาจึงไม่ทำให้ลูกเขียนสิ่งใด

แม้กระทั่งในวันนี้ลูกทุกคนมีความคิด แต่มันจะอยู่ได้นานเท่าไร? พ่อเห็นว่าจดหมายอยู่ในไฟล์นานเท่าไร เมื่อลูกกลับมาตัดเทียมกับพ่อ ไฟล์จะจบสิ้นลงและทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นครั้งสุดท้าย (final) ในปัจจุบันมีไฟล์มากมาย ดังนั้นเพียงแค่อยู้อย่างซึบซับในความรัก อย่าได้ออกมาจากมหาสมุทรของความรัก ลูกมีความรักที่ลึกซึ้งต่อพ่อบราห์มาในหัวใจของลูก และดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าสิ่งที่ยากที่จะทำตามผู้ที่ลูกรัก สำหรับความรักลูกพูดว่า ที่ใดมีความรัก ผู้นั้นแม้กระทั่งสละชีวิตของตนเอง บัปตาตาไม่ได้ขอให้ลูกสละชีวิตของลูก แทนที่จะเป็นเช่นนั้น จงสละโลกเก่า กำหนดวันสุดท้ายสำหรับสิ่งนี้ ลูกกำหนดวันสำหรับการดำเนินงานอื่นๆ “วันที่ 20 , วันที่ 24 ดังนั้นลูกจะกำหนดวันสำหรับสิ่งนี้เมื่อไร? (บัปตาตาควรกำหนดวันสำหรับสิ่งนี้) บัปตาตาไม่เคยพูดว่า: “เมื่อไร” ท่านพูดว่า: “ตอนนี้” บัปตาตาเคยเลื่อนสิ่งใดออกไปในเวลาอื่นหรือไม่? ท่านพูดเสมอว่า: เตี่ยวัน! ไม่ว่าลูกต้องการที่จะทำสิ่งใดก็ตาม จงทำเตี่ยวัน! อย่างไรก็ตามบัปตาตาเป็นผู้ทรงอำนาจ และเพราะท่านคือผู้ทรงอำนาจ ท่านจะพูดว่า “เตี่ยวัน!” อย่างไรก็ตาม

ลูกใช้นิสัยของการทำบางสิ่งในบางครั้งเท่านั้น เหตุนี้เองบัฟฟาโลถามลูก ๆ ลูกจะกำหนดวันที่สำหรับสิ่งนี้เมื่อไร? ลูกพูดว่าลูกจะทำสิ่งนี้ในบางเวลาและพอจึงถามด้วยเช่นกันว่า “เมื่อไร”

เวลานี้ตามเวลา ทุกคนต้องมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามบัฟฟาโลรู้ดีกว่าเวลาไม่ควรกลายเป็นครูของลูก เมื่อพ่อเป็นครูของลูก การกลายเป็นบางสิ่งตามเวลาหมายถึงการทำให้เวลาเป็นครูของลูก คะแนนของลูกจะลดลงในสิ่งนี้ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนพูดว่า: เวลาจะสอนเรา เวลาจะเปลี่ยนเรา ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกจะเปลี่ยนตามเวลา แต่ลูกต้องไม่รอคอยเวลา อย่าทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกเป็นนายครูโลก ของครูของโลก เวลาเป็นสิ่งที่สร้าง ดังนั้น โอ้ดวงวิญญาณผู้สร้าง อย่าได้ทำให้สิ่งสร้างเป็นครูของลูก! พ่อบราห์มาไม่ได้ทำให้เวลาเป็นครูของท่าน ท่านมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดจากตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสุดท้าย ลูกได้เห็นแล้วว่าท่านใช้ร่างกาย จิตใจ สมบัติของท่านอย่างไรตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่น แม้แต่เล็กน้อย สำหรับร่างกาย คำพูดที่ออกมาอย่างเป็นธรรมชาติคือ “นี่คือพาหนะของบาบา” ท่านไม่เคยคิดเลยว่า “นี่คือร่างกายของฉัน” ไม่เลย! นี่คือพาหนะของบาบา ฉันกำลังป้อนพาหนะของบาบา ไม่ใช่ “ฉันกำลังรับประทาน” ท่านมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในร่างกาย อย่างไรก็ตามจิตใจของท่านอยู่ในมานาบาฟ ท่านใช้เงินของท่าน แต่ไม่เคยคิดหรือแม้กระทั่งพูดว่า “เงินของฉันได้ถูกใช้ไป” ท่านไม่กล่าวถึงสิ่งนั้นว่าเป็นเงินของท่านที่ได้มีการใช้ไปหรือว่าท่านใช้ทรัพย์สมบัติของท่าน ท่านพูดว่า “นี่คือบันดาราของบาบา สิ่งนี้เป็นบันดาราของโบลานาบาบา” ท่านไม่เคยพิจารณาว่าเงินของท่านเป็นเงินของท่านเองหรือใช้สิ่งที่มีค่าแม้กระทั่งหนึ่งรูปีเพื่อตนเอง ท่านกลับมามีความรับผิดชอบต่อกุมาริและผู้เป็นแม่ ท่านยกทุกสิ่งให้กับกุมาริและผู้เป็นแม่และไม่มีจิตสำนึกของ “ของฉัน” แม้แต่เล็กน้อย ท่านไม่เคยใช้เวลาหรือลมหายใจเพื่อตัวท่านเองเลย แต่คงรักษาทัศนคติของการวางเฉยอันไม่มีขีดจำกัดแม้กระทั่งในสิ่งนั้น แม้ว่าท่านจะมีทุกสิ่งทุกอย่าง แม้กระทั่งธรรมชาติก็เป็นผู้รับใช้ของท่าน – ท่านไม่เคยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษเพิ่มพิเศษเพื่อตัวท่านเอง ท่านคงใช้ชีวิตที่ธรรมดาอยู่เสมอ ท่านไม่เคยใช้สิ่งใดที่พิเศษเพื่อตนเอง จนกระทั่งเวลาสุดท้าย แม้กระทั่งเสื้อผ้าของท่านก็เป็นประเภทเดียวกัน ท่านไม่เคยเปลี่ยนรูปแบบการแต่งกายของท่าน ท่านได้สร้างตึกสำหรับลูก ๆ แต่ท่านได้ใช้ตึกเหล่านั้นเพื่อตัวท่านเองไหม? แม้กระทั่งลูก ๆ จะขอร้องท่าน ท่านได้ยินสิ่งนี้แต่ท่านอยู่เหนือ ในขณะที่เห็นความรักของลูก ๆ อย่างสม่ำเสมอ คำพูดที่ปรากฏออกมาตลอดเวลา คือ ทุกสิ่งเป็นไปสำหรับลูก ๆ ดังนั้นสิ่งนี้เป็นที่รู้กันดีว่ามีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในชีวิตในทางปฏิบัติของตน ในเวลาสุดท้ายแม้ว่าลูกจะอยู่เบื้องหน้าท่าน และท่านได้กุมมือของพวกเขา ท่านมีความผูกพันยึดมั่นหรือไม่? ท่านมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าลูก ๆ ที่มีความรัก และลูกผู้เป็นที่รักพิเศษอยู่เบื้องหน้าท่าน ท่านมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด ลูกได้เห็นข้อพิสูจน์ของทัศนคติของการไปอยู่เหนือและการมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดในหนึ่งวินาที ท่านมีเพียงแค่ความโล่งใจเดียวนั่นคือ การทำงานรับใช้ งานรับใช้ และงานรับใช้ ท่านอยู่อย่างละวางและอยู่เหนือสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด สิ่งนี้เป็นที่รู้กันดีว่าเป็นการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะนี้ตามเวลา ให้ทัศนคติของการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดปรากฏออกมา ถ้าลูกไม่มีทัศนคติของการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดแล้วลูกไม่สามารถที่จะทำงานรับใช้ของการให้สะเกษที่มีพลังได้ ดังนั้นทำตามพ่อ! วางประเด็นของผู้ไม่มีตัวตนไว้สักครู่ ในรูปรูปที่มีตัวตน ลูกมีพ่อบราห์มา แม้ว่าท่านจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดสำหรับการได้มาซึ่งสิ่งที่เป็นทางกายภาพทั้งหมด ท่านมีความรับผิดชอบต่อลูก ๆ ทุกคน ท่านเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายเป็นอันตรายและปัญหาทั้งหมด ท่านสามารถที่จะผ่านสิ่งนั้นได้ ท่านประกาศสิทธิ์ในประกาศนียบัตรของการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เหตุผลหลักคือท่านรักษาทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมากมายไม่สามารถแม้กระทั่งจะเข้าใจว่าพวกเขามีความผูกพันยึดมั่นเมื่อไร พวกเขาไม่ตระหนักเลยว่าบางสิ่งบางอย่างคือความผูกพันยึดมั่น พวกเขาคิดว่า “ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็จะเกิดขึ้น สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปตลอดเวลา” พวกเขาไม่รู้เลยว่าพวกเขาต้องกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนี้ “อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะดำเนินต่อไปตลอดเวลา” ความผูกพันมากมายหลายประเภทไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้และลูกคิดเช่นกันว่า “ฉันต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้” อย่างไรก็ตาม ความปรารถนาที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ความปรารถนาที่มากกว่าแต่การปฏิบัติมันน้อย แน่ละฉันต้องทำสิ่งนี้ – ทัศนคติของการวางเฉยยังไม่ปรากฏออกมา มันจะปรากฏออกมาเป็นบางครั้งคราว และก็หลอมรวมอีกครั้ง เวลาจะทำเช่นนี้ต่อไป แต่ลูกจะไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกจะสอบผ่านแต่ไม่ได้ด้วยเกียรตินิยม ความเร็วของเวลาเป็นไปอย่างรวดเร็วมากและความเร็วของความพยายามนั้นช้า ลูกมีความเพียรพยายามที่หยาบ แต่ลูกกลับมาถูกผูกด้วยความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อน

เมื่อบัฟฟาโลได้ยินเพลงของลูก ๆ “เราต้องการที่จะบินไปหาท่าน” ท่านต้องการทำให้ลูกบินด้วยเช่นกัน แต่ก็สงสัยว่าความผูกพันยึดมั่นของลูกจะปล่อยให้ลูกโบยบินได้หรือไม่ หรือว่าลูกจะไม่อยู่ทั้งที่นี้และที่นั่น ขณะนี้ตามเวลา จงกลับมาเป็นอิสระจากความ

ผูกพันยึดมั่น กลายเป็นผู้วางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ควรจะมีการวางเฉยในจิตใจ การวางเฉยที่มาจากผลของโปรแกรมเป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราว ตรวจสอบความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนของคุณ ประเด็นที่หยาบเวลานี้จบสิ้นลงแล้ว ลูกบางคนเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นที่หยาบ แต่ความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนนั้นละเอียดอ่อนนั้นมาก มากขนาดที่พวกเขาไม่สามารถที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยตนเอง จงตรวจสอบ ตรวจสอบอย่างลึกซึ้งมากในกระจกของความสมบูรณ์พร้อม ตรวจสอบความผูกพันยึดมั่นของคุณ ให้ของขวัญนี้แก่พ่อบราห์มาในวันแห่งการทรงจำระลึกถึงของท่าน ลูกมีความรักต่อท่าน และดังนั้นลูกจะทำอะไรที่มาจากความรัก? ลูกจะให้ของขวัญ ดังนั้นให้ของขวัญนี้! ปลดปล่อยสิ่งที่ถูกยึดเหนี่ยวไว้บนฝั่งและกลับมาเป็นอิสระ บัพตาดามีความสุขที่ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้น และลูกมีความคิดที่ดีสำหรับความก้าวหน้าของตนเองด้วยเช่นกัน เวลานี้เติมเต็มความคิดเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกที่รักที่หลอมรวมอยู่ในความรักในทุกหนแห่ง ในดินแดนนี้และในต่างแดน ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดที่สุด ผู้ที่หลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อ มหาสมุทรแห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ปลูกฝังคุณสมบัติพิเศษของพ่อบราห์มาในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากความพยายามและสัมผัสกับความสุขความพอใจและโยยบินด้วยความรักของพระเจ้า ถึงผู้ที่นำความคิดของการกลับมาติดเทียมกับพ่อไปใช้ในทางปฏิบัติ ถึงลูกที่หลอมรวมในหัวใจของบาบา ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจในวันพิเศษในวันนี้ ขอได้โปรดรับความรักและระลึกถึงหลายล้านเท่าจากพ่อบราห์มา บัพตาดาอยู่ในหัวใจของลูก ๆ อย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าท่านอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านอยู่ในหัวใจของลูก ๆ ด้วยเช่นกัน ดังนั้นถึงลูกที่หลอมรวมพ่ออยู่ในหัวใจของพวกเขา บัพตาดาให้ธาตุที่เต็มไปด้วยไข่มุกของความรักและการจดจำระลึกถึงของบัพตาดา และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และมีประสบการณ์อย่างชัดเจนในรูปกาลเวลาทั้งสาม อดีต ปัจจุบัน อนาคต ด้วยสภาพที่เป็นตรีกาลดาชิของลูก

ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพตรีกาลดาชิสามารถที่จะเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม อดีต ปัจจุบัน อนาคตอย่างชัดเจนในหนึ่งวินาที “เมื่อวานฉันเป็นอะไร? วันนี้ฉันเป็นอะไร? และ พรุ่งนี้ฉันจะกลายเป็นอะไร? ทุกสิ่งชัดเจนอย่างมากเบื้องหน้าของพวกเขา เมื่อใครบางคนยืนอยู่บนจุดสูงสุดของเมืองและมองลงมาที่เมือง เขามีความเพลิดเพลินอย่างยิ่ง ในทำนองเดียวกันยุคบรรจบกันคือจุดสูงสุด ยืนอยู่ที่นี่และมองดูรูปกาลเวลาทั้งสาม และพูดด้วยความซาบซึ้งว่า เราเคยเป็นเทพ และเราคือผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้เป็นที่รู้ว่าเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้

คติพจน์: ทุกขณะคือขณะสุดท้าย อยู่อย่างพร้อมเสมอด้วยสำนึกนี้

*** โอมซานติ ***